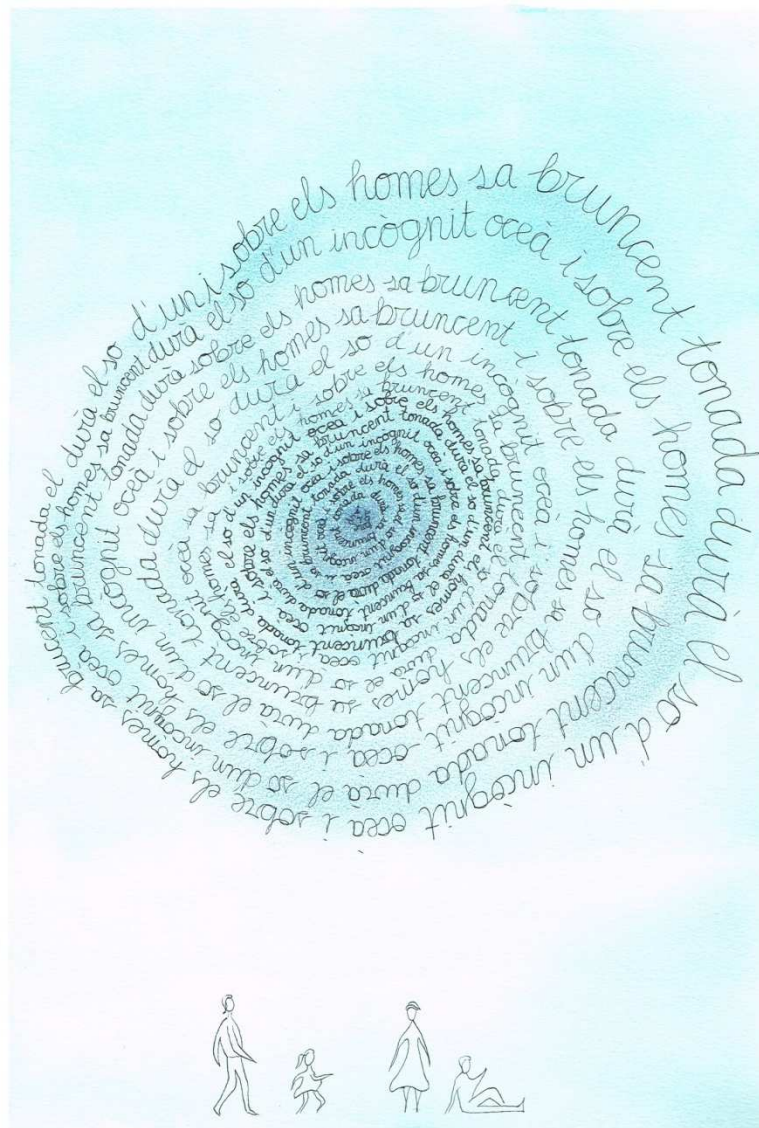


TREBALLS GUANYADORS CONCURS SANT JORDI 2025



Primer premi d'il·lustració 2025 a

Sa brunzent tonada, de Marta Carreras Medina

PRESENTACIÓ

El jurat del Concurs literari de Sant Jordi 2025 del CFA Can Batlló ha decidit atorgar els premis següents:

Concurs literari 22a edició

- Primer premi en prosa per la fantasia de la narració a:
 - o *Natura intrínseca* de Max Torras Aparicio, presentat amb el pseudònim Castefal.
- Primer premi en prosa en llengua anglesa a:
 - o *It was a special night* de Michael Espino Basora.
- Primer premi en poesia en la categoria de Club de lectura:
 - o *Roda del temps* de Josep Maria Cunill, presentat amb el pseudònim Albert Arrufat.

Concurs d'il·lustració 11a edició

Aquest premi com en edicions anteriors s'ha decidit per votació de la comunitat educativa del CFA Can Batlló.

- Primer premi al treball *Sa brunzent tornada* de Maria Carolina Parra Medina amb el pseudònim NOV.
- Primer premi al treball *Estrofa alada* de Marta Carreras Medina amb el pseudònim Rosa d'abril.

Els treballs d'il·lustració estan inspirats en fragments del poema *Estrofa al vent*, de Gabriel Alomar; que es reproduïx a continuació.

ESTROFA ALADA

*Jo escric al vent aqueixa estrofa alada
per a què el vent la porti cel enllà
jo vull seguir-la amb ma candent mirada
plorós de no poder-la acompanyar.*

*Entre els hiverns, quan vibri la ventada,
el meu vers per l'espai ressonarà,
i sobre els homes sa brunzent tonada
durà el so d'un incògnit oceà.*

*I cantarà en la lira de les branques
i de la lluna en les crineres blanques
o en l'arquet de silenci de la nit.*

*I eternament la maternal Natura
l'espargarà per la infinita altura
quan el seu nom, obscur, serà extingit.*

Gabriel Alomar(La columna de foc, 1911)

Concurs literari de Sant Jordi 2025 CFA Can Batlló

NATURA INTRÍNSECA

Estic sol en un autobús. Acaba de pujar un altre passatger. S'asseu al mes costat, en silenci, sembla que no hi havia més seients, penso mentre faig un gest facial fent notar el meu descontent. Al cap de dues parades em diu:

- Vegis el que vegis, no surtis de l'autobús.

El miro desconcertat i penso que tan sols serà un dels molts rodamons que hi ha per la ciutat. Vesteix amb una gavardina de color pistatxo, tacada pel que sembla líquid fluorescent. Portava uns pantalons militars desgastats i una camisa blanca amb una corbata una mica maltractada.

De sobte, el vehicle s'atura en sec al mig del carrer. Al mirar al voltant no veig cap cotxe o persona, pot ser a les 22:30 de la nit d'un dimarts no és molt comú per tant no li dono molta importància. M'aixeco i fent l'equilibrista surto del meu seient esquivant a l'home misteriós. A l'apropar-me cap a l'inici de l'autobús, descobreixo que no hi ha conductor. Espantat, reculo de cop i xoco contra les portes de l'automòbil, l'home estrany segueix al seu lloc amb la mateixa expressió insensible.

Encara afectat pel succés, una llum taronja il·lumina la meua esquena. Al girar-me observo un peix rem, conegut com el peix del mal auguri. No era un peix normal, semblava un esperit, era d'un color taronja fluorescent, em mirava com si fos ell el més sorprès. En un moment, el meu voltant s'il·lumina de colors brillants que il·luminen l'interior del vehicle, el sostre d'aquest mostra un reflex com si estigués envoltat d'aigua però no hi ha cap indici, almenys visual, d'estar sota un fons aquàtic.

- Fa milions d'anys, aquesta era la seva casa, no surtis de l'autobús. - Repeteix l'home.

Meravellat per aquest instant fantasiós, decideixo desobeir les úniques indicacions i obrir les portes de l'autobús. Al sortir un munt de criatures marines de diferents tonalitats, colors i textures m'envolten, com si fos un més d'ells. Poc a poc avanço, allunyant-me del vehicle, a uns pocs metres i entre els edificis de la ciutat veig una parella de balenes blaves. Aclaparat, començo a treure'm la roba i a saltar, la gravetat sembla ser diferent, com si estigués a sota del mar.

D'un salt arribo a estar a uns 18 metres d'alçada, envoltat de criatures marines fluorescents, els avantpassats que van habitar el mateix lloc que trepitgem diàriament els éssers humans. Qualsevol pensarà que he consumit alguna substància estupefaent o que sóc Déu però, sigui el que sigui, aquesta sensació és única i indescriptible, ara mateix em sento més còmode que mai. Des de peixos i balenes, a mantes ratlla i éssers marins de la prehistòria. Tota una fauna d'animals de colors fluorescents i brillants decoraven el lloc.

En un obrir i tancar d'ulls, els animals desapareixen de cop. Una ombra trenca l'harmonia del moment, un tauró prehistòric de color vi travessa l'espai. Intento nadar però no aconsegueixo moure'm del lloc, obre les mandíbules i

- No surtis de l'autobús, crec que no és difícil d'entendre, almenys ha aguantat més que l'anterior noi.- Comenta l'home de l'autobús.

Max Torras Aparicio

PREMI CLUB DE LECTURA

RODA DEL TEMPS

PRIMAVERA

S'està acabant febrer,
ja espero la primavera.
He vist flors a la prunera
d'una blancor de paper.

Flor de gallaret gentil
que neixes enmig del blat,
florint a finals d'abril
quan el gra és mig format.

ESTIU

Calorós mes de juliol,
els rocents raigs del teu sol
han deixat una secada,
que se'ns ha menjat l'anyada.

A l'estiu, verda fageda,
exhales molta frescor!
Feu-hi una passejada
i oblidareu la calor.

TARDOR

Si no plou no es fan bolets,
però pot haver-hi castanyes.
Qui en tingués uns grapadets!,
per menjar-se-les torrades.

Les fulles es tornen grogues
i el vent les fa voleiar.
També a les quimeres vanes
el temps se les endurà.

HIVERN

Posta de sol de gener
ets suau i melindrosa,
si el dia ha estat seré
et replegues ostentosa.

Tant les superbes cingleres
com els tallants espadats,
d'esllavissades glaceres,
ens deixen esparverats.

Des de la meva terrassa
contemplo, ai!, impotent,
l'esvalot de maregassa
si bufa el vent de ponent.

La roda ja és aturada
cansada de tant rodar,
que aviat trobi una estada
i aixopluc on descansar.

Josep Maria Cunill

PRIMER PREMI EN LLENGUA ANGLESA

It was a special night. I was about to meet the most important person in my life: her name is Vika, she is from Ukraine.

One day my brother came home with her girlfriend, Nastia. It was the first time I met her.

Nastia came from Ukraine because of the war. She wanted to start again in another country. My brother met her and they became friends. After a couple of months they fell in love.

When I met Nastia, we liked each other, we are like brothers now. One day she told me that she had a friend she wanted to introduce to me, but she was in Ukraine and she didn't know how to speak Spanish or English. I was confused because I didn't know why she wanted to introduce her friend, but I accepted. Nastia gave me her phone number and one day Nastia's friend and I started talking. I had to use the google translator. to talk with her. We chatted for a long time, we liked each other, we spoke about everything.

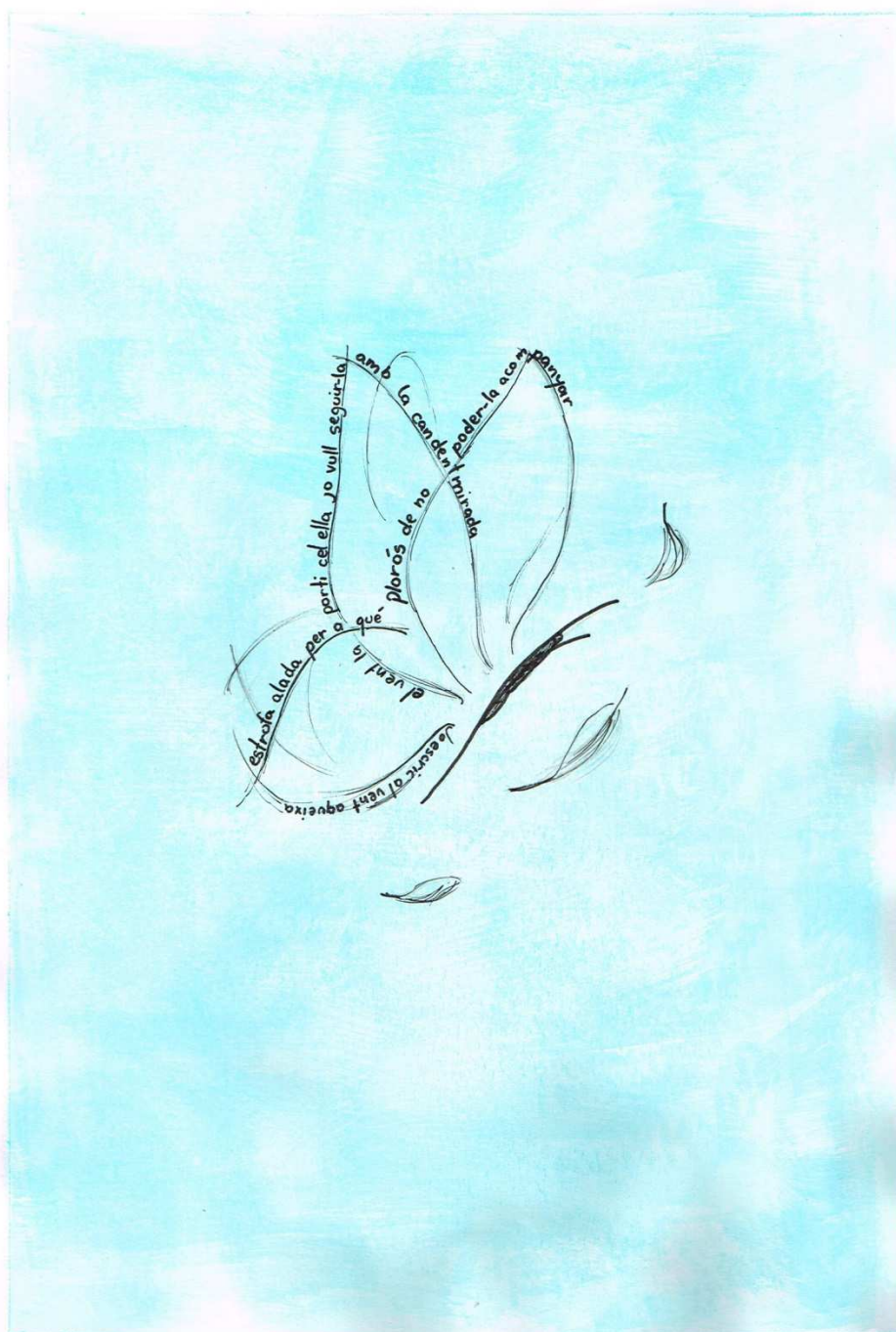
One day Nastia asked me if I wanted to go to Ukraine with my brother. She wanted to see her family and I could meet her friend for the first time. I was nervous, but we planned to go in April, for Easter holidays.

When we arrived in Ukraine, we went to the Nastia family's house. We visited the city Kiev, it was very beautiful. I wanted to meet Nastia's friend, but she couldn't because she worked all days except the weekend. So I had to wait until Saturday. I was going to meet her without Nastia or my brother, because I wanted that day to be special. I was nervous, restless and for a moment I didn't believe it.

It was the day, I put on my best outfit. We were going to meet in a park and later we would have dinner. It was raining and I couldn't find her. I called her and she said to me that she was in the park too.

I saw a person below a tree like her. I ran faster to that tree, when she turned around. I knew it, she was Nastia's friend, she was Vika, the most important person in my life, my wife.

Michael Espino Basora



Primer premi d'il·lustració 2025 a
Estrofa alada, de Maria Carolina Parra Medina